

Mahidol University

ข่าวสภาคณาจารย์
มหาวิทยาลัยมหิดล

<http://www.senate.mahidol.ac.th>

ISSN 0857-989 x ปีที่ 40 ฉบับที่ 7 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2557

สารจากประธานสภาคณาจารย์

โดย ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญนุช

ขอแสดงความยินดี กับบัณฑิต คณาจารย์ ท่านผู้มีเกียรติ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ และศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ ของมหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน ในโอกาสที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ รางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล และเกียรติบัตร จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 10 กรกฎาคม 2557 ณ มหิตลสถิตาคาร พิธีสำคัญและศักดิ์สิทธิ์นี้สมาชิกสภาคณาจารย์ได้ร่วมเป็นอาจารย์สักขีพยาน และถวายพระเกียรติแด่องค์ประธานด้วย

สภาคณาจารย์โดยคณะกรรมการฝ่ายวิชาการและวิจัยได้จัดเสวนาวิชาการ เรื่อง “งานวิจัยทางการศึกษา โอกาสใหม่ของการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ” ในวันพฤหัสบดีที่ 7 สิงหาคม 2557 เวลา 13.00-15.30 น. ณ ห้องประชุม 4224 ชั้น 2 อาคารสิ่งแวดล้อมพัฒนา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ บทสรุปผลการเสวนาจะได้นำเสนอต่อไปในฉบับหน้า

ไส้เลื่อน

โดย ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญนุช

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

โรคไส้เลื่อน (Hernia) เป็นภาวะที่มีอวัยวะภายในช่องท้อง เช่น ลำไส้ เคลื่อนตัวจากตำแหน่งที่อยู่เดิมไปสู่ตำแหน่งใหม่โดยอาจจะเคลื่อนผ่านช่องทางที่มีอยู่เดิมหรือช่องทางที่เกิดขึ้นใหม่จากพยาธิสภาพก็ได้

โรคไส้เลื่อนขาหนีบ (inguinal hernia) เกิดจากอวัยวะในช่องท้องเลื่อนลงไปในช่องขาหนีบ (inguinal canal) โดยมีเยื่อช่องท้องเป็นผนังของถุงไส้เลื่อน (hernial sac)

โรคไส้เลื่อนภายหลังการผ่าตัดช่องท้อง (incisional hernia) ตามปกติอวัยวะภายในช่องท้องจะอยู่ภายในเยื่อช่องท้อง เมื่อเยื่อช่องท้องเลื่อนผ่าน

ช่องทางที่มีอยู่เดิม หรือช่องทางที่เกิดขึ้นใหม่จากการผ่าตัด จากนั้นอวัยวะภายในช่องท้องก็จะเลื่อนเข้าไปอยู่ในถุงไส้เลื่อน (hernia sac) แล้วเลื่อนกลับเข้าไปในช่องท้อง หากลำไส้เลื่อนเข้าไปอยู่ในถุงไส้เลื่อนแล้วไม่เลื่อนกลับเข้าไปในช่องท้องดังเดิมร่วมกับมีอาการปวดท้องคลื่นไส้อาเจียน จะเรียกภาวะนี้ว่า ไส้เลื่อนอุดตัน (obstructed hernia) ซึ่งเป็นภาวะที่อันตรายมาก หากไม่ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที แต่ถ้าเป็นมันเปลา (omentum) เข้าไปติดค้างอยู่ในถุงไส้เลื่อน จะมีอาการปวดเท่านั้น ถ้าลำไส้ส่วนที่เลื่อนเข้าไปติดค้างอยู่ในถุงไส้เลื่อนเกิดภาวะขาดเลือดมาเลี้ยง (strangulated) ลำไส้ที่ติดค้างนั้นจะเน่า (gangrene)

สารจากประธานสภาคณาจารย์.....2

ไส้เลื่อน.....2

ไส้เลื่อนในเด็ก.....3

มาเลเซียกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัย
ให้ได้มาตรฐานโลก.....4

ในเล่ม

ประชาสัมพันธ์การจัดเสวนา.....6

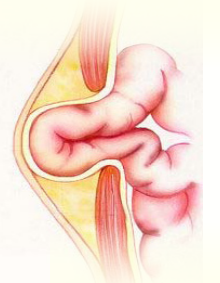
ภาพกิจกรรม.....7

บรรณาธิการแถลง.....8

และทำให้ผู้ป่วยถึงแก่ความตายได้จากการติดเชื้อในกระแสโลหิต

ผู้ป่วยโรคไส้เลื่อนขาหนีบจะมาพบแพทย์ด้วยอาการมีก้อนที่ขาหนีบ ก้อนเคลื่อนที่ขึ้นลงได้ ผู้ป่วยโรคไส้เลื่อน Incisional hernia จะมาพบแพทย์ด้วยมีอาการมีก้อนที่ผนังหน้าท้องตรงรอยแผลผ่าตัด ถ้ามีการเบ่งหรือเพิ่มความดันในช่องท้องก้อนก็จะออกมามากขึ้นขนาดใหญ่มากขึ้น

การรักษาโรคไส้เลื่อน คือการผ่าตัดรักษามี 2 วิธีคือ ผ่าตัดแบบส่องกล้อง (laparoscopic) และผ่าตัดแบบเปิดช่องท้องแล้วใส่สารสังเคราะห์ (MESH) ช่วย

ปิดรูที่ไส้เลื่อนออกมา ซึ่งช่วยให้ผลการรักษาได้ผลดี มีภาวะแทรกซ้อนจากการผ่าตัดลดลง โอกาสที่จะเกิดเป็นโรคซ้ำน้อย และคุณภาพชีวิตผู้ป่วยดีขึ้น

อ้างอิง ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญสุข. (2557). ไส้เลื่อน. ใน ศัลยศาสตร์นำรัฐสู่ประชาชน (หน้า24). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ภาพประกอบ <http://www.siamhealth.net> date of access 24 July 2014

<http://www.jabchai.com> date of access 24 July 2014

ไส้เลื่อนในเด็ก

โดย ผศ.นพ.มนวัฒน์ เงินจ๋า
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

คำว่า “ไส้เลื่อน” อาจฟังดูไม่น่ากลัว แต่หากใครเป็นและปล่อยทิ้งไว้อาจเกิดอันตรายร้ายแรงเช่น ลำไส้อุดตัน หรือลำไส้ขาดเลือดจนลำไส้เน่าได้หากไส้เลื่อนออกมาถูกรัดอยู่นานเกินไป

ไส้เลื่อนขาหนีบ เป็นภาวะที่พบบ่อยในทุกเพศทุกวัย แม้กระทั่งในเด็กแรกเกิด ในเด็กอวัยวะในท้องอาจเลื่อนผ่านรูเปิดที่ผนังหน้าท้องมาสู่ช่องทางบริเวณขาหนีบ หรืออาจลงมาถึงในถุงอัณฑะได้ ช่องทางนี้เป็นช่องทางปกติที่พบในทารกในครรภ์มารดา สำหรับเป็นช่องทางผ่านของอวัยวะจากตำแหน่งเดิมในท้องลงมาอยู่ในถุงอัณฑะในเพศชายหรือเป็นทางผ่านของเส้นเอ็นยึดมดลูกในเพศหญิง ในคนส่วนใหญ่ช่องทางนี้มักจะปิดไปเอง นอกจากลำไส้แล้วอวัยวะอื่น ๆ เช่น มันท่อน้ำไข หรือรังไข่ ก็สามารถเลื่อนผ่านช่องทางนี้ได้

อาการสำคัญ ของเด็กที่เป็นไส้เลื่อนขาหนีบได้แก่ มีก้อนนูนที่ขาหนีบ บางรายอาจบวมลงมาถึงถุงอัณฑะ บางรายก็ไม่มีอาการเจ็บปวด ในทารกอาจมีอาการแค่เพียงการร้องกวน หากเกิดลำไส้อุดตัน

ผู้ป่วยก็จะไม่ยอมกินนม อาเจียน ท้องอืด ไม่ถ่ายอุจจาระได้ ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ที่เป็นไส้เลื่อนก็คือ เด็กจะไม่สามารถช่วยตัวเองโดยการพยายามดันก้อนกลับได้เหมือนในผู้ใหญ่ และการร้องยิ่งจะทำให้ก้อนมีขนาดใหญ่มากขึ้น เป็นอุปสรรคต่อการรักษาได้

การรักษา คือการผ่าตัดเข้าไปปิดรูที่ผนังหน้าท้อง ซึ่งควรทำเมื่อวินิจฉัยได้แต่เนิ่น ๆ โดยไม่จำกัดอายุ ในผู้ป่วยที่โตพอสมควรก็สามารถที่จะผ่าตัดแบบมาเข้าเย็บกลับ และฟื้นตัวได้ในเวลาไม่กี่วัน

การผ่าตัดเมื่อเกิดภาวะแทรกซ้อนแล้วอาจทำได้ยากลำบาก และเสี่ยงต่อการบาดเจ็บต่อเส้นเลือด เส้นประสาท ท่อน้ำเชื้อสุจิที่วางอยู่ใกล้กับถุงไส้เลื่อนได้

ความรู้ที่สำคัญ เด็กที่มีก้อนบริเวณขาหนีบมักเกิดจากโรคไส้เลื่อน ควรได้รับการตรวจและรักษาโดยเร็ว เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงในภายหลัง

อ้างอิง ผศ.นพ.มนวัฒน์ เงินจ๋า. (2557). ไส้เลื่อนในเด็ก. ใน ศัลยศาสตร์นำรัฐสู่ประชาชน (หน้า84). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ภาพประกอบ <http://ranmilunp.srianant.com> date of access 24 July 2014

มาเลเซีย กับแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ให้ได้มาตรฐานโลก

โดย อ.ดร.สุภาสเมต ยุนยະลิตธิ์
โครงการจัดตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา

ในฉบับที่แล้วดิฉันได้เล่าให้ท่านผู้อ่านฟังคร่าว ๆ แล้วว่า มหาวิทยาลัยชั้นนำของมาเลเซียที่ดิฉันได้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอก ได้แก่ มหาวิทยาลัยมาลายา (UM) และมหาวิทยาลัยเกอบังฮันมาเลเซีย หรือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติมาเลเซีย (UKM) นั้นมี “ทุน” ในลักษณะใดบ้างที่สามารถพัฒนานตนเองกลายเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกหรือ World-Class University ได้ เนื้อหาบทความในฉบับนี้ก็ยังคงไม่หนีไปจากเรื่องของมาเลเซียกับการพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีมาตรฐานระดับโลก แต่จะอธิบายเจาะจงประเด็นที่ว่า แผนของมาเลเซียในการพัฒนามหาวิทยาลัยของเขาให้ได้มาตรฐานระดับโลกนั้นมีที่มาที่ไปอย่างไร ดำเนินมาอย่างไร และสถานภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยเหล่านั้นใกล้เคียงมาตรฐานโลกมากน้อยเพียงใด ในเมื่อมหิดลมองมหาวิทยาลัยชั้นนำของมาเลเซียอย่าง UM ว่าเป็นคู่แข่งของเราในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการวิจัย เป็นต้น การศึกษาคู่แข่งให้ทะลุปรุโปร่ง ระบุบริบทแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมเขาให้ก้าวหน้าได้ย่อมเป็นผลดีและช่วยให้เราสามารถวางแผนการดำเนินงานของเราให้รัดกุมได้มากขึ้นไม่น้อยทีเดียว

ตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ดิฉันพำนักอยู่ที่ประเทศมาเลเซีย จนเรียกประเทศนี้ได้อย่างเต็มปากว่า “บ้านหลังที่สอง” นั้น มีสองสิ่งที่ดิฉันรู้สึกมาตลอดว่ามาเลเซียมี แต่ไทยเราไม่มี คือ ความเข้มงวดกวดขันในการบังคับใช้กฎหมาย และการวางแผนพัฒนาระดับชาติที่มีวิสัยทัศน์ชัดเจน ข้อสองนี้รวมไปถึงการกำกับดูแลให้แผนที่วางไว้บรรลุเป้าหมาย ด้วยการพัฒนามหาวิทยาลัยมาเลเซียให้ได้มาตรฐานโลกและเป็น hub ในด้านการศึกษาในระดับสูงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้นไม่ได้เป็นนโยบายที่อยู่ดี ๆ ก็เกิดขึ้นมาในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมาแต่เป็นนโยบายที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่ปี 1991 บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 6 และเป็นส่วนหนึ่งของ Wawasan 2020 หรือ Vision 2020 อันเป็นแผนภาพอนาคตของประเทศมาเลเซีย เป้าหมายของวิสัยทัศน์ 2020 คือ ภายในปี ค.ศ. 2020 มาเลเซียจะหลุดพ้นจาก

การตกอยู่ใน “กับดัก

ของประเทศรายได้ปานกลาง”

(Middle Income Trap) และก้าวสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีรายได้สูง (Higher Income Country) ผู้ที่อยู่เบื้องหลังแผนการหลุดจาก “กับดัก” ที่ดูจะเป็นสิ่งที่ทำสำเร็จได้ยาก และทะเยอทะยานเกินตัวเหล่านี้ก็ไม่ใช่ใครอื่นนอกจาก Tun Dr. Mahathir นายกรัฐมนตรีของประเทศในสมัยนั้น ต้องเรียนท่านผู้อ่านตามตรงว่า คนมาเลเซียที่เป็นชนชั้นกลางนั้นเอาจริงเอาจังกับเรื่องแผนพัฒนาประเทศทุกแผน รวมถึงแผนการจัดสรรงบประมาณประจำปีของรัฐบาลมาก พวกเขาจะคอยจับตาดูว่า ใคร หน่วยงานใด จะได้ประโยชน์จากการจัดสรรงบประมาณ และการจัดสรรดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของพวกเขาอย่างไร มีการพูดคุยถกเถียงอย่างกว้างขวางทั้งในสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ออนไลน์ รวมไปถึงการถกเถียงกันแบบสบาย ๆ ในร้านกาแฟทั่วไป Vision 2020 ก็เช่นเดียวกับแผนอื่น ๆ คือมีทั้งคนสนับสนุนและคนที่มองว่าเป็นไปไม่ได้ยาก อีกไม่ถึง 6 ปี เราก็จะได้ทราบกันว่ามาเลเซียจะสามารถหลุดออกจากกับดักนี้แบบที่สังคมโปรเคยหลดมาแล้วหรือจะไปไม่ถึงฝั่งฝันเหมือนประเทศละตินอเมริกา ประเทศในตะวันออกกลาง และประเทศเพื่อนบ้านของเราอย่างฟิลิปปินส์

เมื่อศึกษา Vision 2020 ให้ถ่องแท้ เราจะพบว่า การพัฒนามหาวิทยาลัยที่แต่เดิมมุ่งเน้นแต่การสอนให้กลายเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย¹ นั้นดูจะเป็นหัวใจของ Vision 2020 เลยทีเดียว เพราะการสร้างนวัตกรรม เทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตต่าง ๆ และนำไปสู่การสร้างรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นของประเทศนั้นต้องอาศัยการวิจัยเป็นหลัก และคงไม่มีหน่วยงานใดของประเทศที่มีความพร้อมด้านบุคลากร องค์ความรู้ในการวิจัยเท่ากับมหาวิทยาลัย นี่จึงเป็นที่มาว่าทำไมรัฐบาลมาเลเซียจึงได้เริ่มปฏิรูปมหาวิทยาลัยของรัฐที่จัดอยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย (Research/Apex University) ได้แก่ UM, UKM, Universiti Putra Malaysia (UPM) Universiti Sain

Malaysia (USM) และ Universiti Teknologi Malaysia (UTM) อย่างจริงจังมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 โดยเริ่มตั้งแต่การอนุญาตให้ออกนอกระบบ บริหารจัดการเองเพื่อหวังว่าจะลดขั้นตอนบริหารงานที่สลับซับซ้อน และกินเวลาลงไปได้กว่าครึ่ง (ในกรณีของ UM นั้น การออกนอกระบบมาเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 2012) ในขณะเดียวกันก็มีจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยให้แก่มหาวิทยาลัยเหล่านี้ มีข้อมูลว่าในปี 2000-2003 ภายใต้อำนาจพัฒนาประเทศฉบับที่ 8 นั้น มหาวิทยาลัยของรัฐได้รับงบประมาณจากรัฐบาลผ่านกระทรวงต่าง ๆ จำนวนเกือบ 3,600 ล้านบาท² ช่วงปีดังกล่าวนี้เป็นยุคทองแห่งการก่อตั้งสถาบันวิจัยหลากหลายสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยของรัฐเช่น UM, UKM และ UPM และรัฐบาลเองก็พอใจกับจำนวนงานวิจัยที่เพิ่มขึ้นและหลากหลายขึ้นของมหาวิทยาลัยที่จัดอยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยเหล่านี้

หลังจากอัดฉีดงบประมาณให้มหาวิทยาลัยของรัฐมาพอสมควร รัฐบาลมาเลเซียในปัจจุบันภายใต้อำนาจพัฒนาประเทศฉบับที่ 10 (ค.ศ. 2011-2015) มีแนวโน้มที่จะตัดงบประมาณสนับสนุนมหาวิทยาลัยลง โดยจะพิจารณาให้งบสนับสนุนแก่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตามผลการดำเนินงานที่ผ่านมา (Performance-based funding PBF)³ มหาวิทยาลัยใดมีผลงานดีก็จะได้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยใดมีผลงานไม่เป็นไปตามเป้าก็ต้องทำใจว่าอาจจะได้รับงบประมาณน้อยลง โดยรัฐบาลยังคงคาดหวังให้มหาวิทยาลัยรัฐเหล่านี้ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยหมวดวิจัย สร้างรายได้ต่อยอดจากงานวิจัยด้วยตัวเองเพิ่มให้ได้เพื่อลดภาระของรัฐในอนาคตซึ่งตามปกติแล้วมหาวิทยาลัยวิจัยอย่าง UM, UKM, UPM และ USM ก็สามารถทำได้โดยไม่มีปัญหา ยกตัวอย่างเช่น UM ก็เพิ่งจัดงานฉลองที่สามารถผลิตผลงานวิจัยที่ได้รับ

การจดสิทธิบัตรในประเทศจำนวน 118 รายการ และจดสิทธิบัตรระดับนานาชาติอีก 12 รายการ⁴ อธิการบดีของ UM แสดงความคิดเห็นไว้ในหน้าเว็บไซต์มหาวิทยาลัยว่า ปัจจุบันนี้ UM กำลังประสบความสำเร็จอย่างมากในด้านการวิจัย สังเกตได้จากการที่สิทธิบัตรจำนวนถึง 49 รายการนั้นได้รับการจดในช่วงครึ่งแรกของปี 2014 นี้เอง และนอกจากนี้ UM ยังผลิตสินค้าจากผลงานวิจัยออกสู่ตลาด โดยอาศัยหน่วยงานสำคัญภายในที่ทำงานคล้าย ๆ สถาบันวิวัฒน์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งมหาวิทยาลัยมหิดลคอยทำหน้าที่ดูแลเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาและผลักดันให้งานวิจัยออกเป็นสินค้าอย่างเป็นระบบ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่สร้างความเชื่อมั่นให้รัฐบาลมาเลเซียในฐานะผู้สนับสนุนเงินทุนรายใหญ่ของ UM ว่า การลงทุนกับ UM นั้นคุ้มค่าและ UM จะ (1) สามารถเลี้ยงตัวเองได้ (2) อาศัยงบประมาณจากภาครัฐน้อยลงไปเรื่อย ๆ ตามลำดับ และ (3) ยังสามารถสร้างงานและรายได้ให้แก่สังคมมาเลเซียวงกว้างได้อีกด้วย

ถ้าจะถามว่า “ปัจจุบันนี้มหาวิทยาลัยชั้นนำของมาเลเซียได้มาตรฐานระดับ World-Class อันมีคุณลักษณะเรื่องความเป็นสากล ความเป็นเลิศทางวิชาการและมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการบริหารจัดการตัวเองหรือยัง” นั้น คงตอบได้ว่ายังไม่ถึง แต่หากพิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่า ภายในระยะเวลา 23 ปีนับตั้งแต่มาเลเซียวางแผนจะพัฒนามหาวิทยาลัยให้ได้มาตรฐานโลกในปี 1991 เป็นต้นมานั้น มหาวิทยาลัยชั้นนำของมาเลเซียมีพัฒนาการแบบก้าวกระโดดอย่างต่อเนื่องแล้ว เราคงจะเชื่อได้ว่า ภายในเส้นตายของวิสัยทัศน์ 2020 คือ ปี ค.ศ. 2020 เราอาจจะได้เห็นมหาวิทยาลัยมาเลเซียสักหนึ่งแห่งได้รับการจัดอันดับว่ามีพัฒนาการเทียบเท่าหรือใกล้เคียงมหาวิทยาลัยตะวันตกระดับ World-Class ก็เป็นไปได้

¹ มหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าข่ายได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาลมาเลเซีย นั้นจะถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ มหาวิทยาลัยเน้นวิจัย มหาวิทยาลัยเน้นสอน และสถาบันการศึกษาที่ต้องจับตามองเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นกลุ่มที่อาจยังเป็นมหาวิทยาลัยที่เพิ่งก่อตั้ง หรือเป็นสถาบันการศึกษาที่มีสถานะยังไม่เทียบเท่ามหาวิทยาลัย

² Nor Hayati Othman. 2004. Research Activities in Malaysia from the Perspectives of USM Medical School: The Reality and the Strategy. The Malaysian Journal of Medical Sciences Jan 11(1): 1

³ Abd Rahman Ahmad and Farley, Alan. 2013. Federal Government Funding Reforms : Issues and Challenges Facing Malaysian Public Universities. International Journal of Asian Social Science, 3(1) : 282-298

⁴ <http://www.um.edu.my/mainpage.php?module=News&show=1&id=770> date of access 14 July 2014

Mahidol
University
Wisdom of the Land

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล...

ขอเชิญท่านหาคำตอบจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง... “งานวิจัยทางการศึกษา

โอกาสใหม่

ของการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ”

วันพฤหัสบดีที่ 7 สิงหาคม 2557 ตั้งแต่เวลา 13.00 - 15.30 น.

ณ ห้องประชุม 4224 ชั้น 2 อาคารสิ่งแวดล้อมพัฒน์ผล

คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ศาสตราจารย์ นพ.ประสิทธิ์ ผลิตผลการพิมพ์
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพ.เชดศักดิ์ ไอรณรัตน์
ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

Download และ ส่งแบบตอบรับการเข้าร่วมเสวนาฯ
ไปยัง สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหิดล หรือ
สมัคร online ได้ที่ www.senate.mahidol.ac.th
โทรศัพท์ 0-2849-6351-2 โทรสาร 0-2849-6351
ตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ 21 กรกฎาคม 2557

ฟรี!! อย่าพลาด

เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2557 สภาคณาจารย์จัดพิธีทำบุญ สำนักงาน ณ ห้องสภาคณาจารย์ ชั้น 5 สำนักงานอธิการบดี โดยได้ นิมนต์พระภิกษุจากวัดญาณเวศกวัน มาเจริญพระพุทธมนต์และถวาย ภัตตาหารเพล

ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญสุข ประธานสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหิดล และประธานที่ประชุมสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.) เป็นประธานในการ ประชุม ปอมท. สมัยสามัญ ครั้งที่ 7/2557 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2557 ณ ห้องประชุม บวร รัตนประสิทธิ์ ชั้น 2 อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยพะเยา

เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2557 สมาชิกสภาคณาจารย์ร่วมเป็นอาจารย์สักขีพยานในพิธีพระราชทาน ปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล ณ มหิตลสิทธาคาร มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

บรรณาธิการแถลง โดย อ.อรรถพล กาญจนพงษ์พร

สวัสดิ์ชาวมหิดลทุกท่าน ขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตทุก ๆ ท่าน ในโอกาสเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2557 การที่มหาวิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นการแสดงถึงคุณภาพของคณาจารย์ที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตบัณฑิตด้วย

ในช่วงสภาคณาจารย์ฉบับนี้ได้นำเสนอบทความจำนวน 3 เรื่อง โดยเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ คือ เรื่อง “ไส้เลื่อน” ที่เขียนโดย ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญบุษ ประธานสภาคณาจารย์ และ เรื่อง “ไส้เลื่อนในเด็ก” ที่เขียนโดย ผศ.นพ.มนวัฒน์ เงินฉ่ำ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จะได้รับทราบถึงลักษณะอาการสำคัญของโรค และแนวทางการป้องกันรักษาเพื่อไม่ให้เกิดภาวะแทรกซ้อน และการเกิดโรคนี้ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในเฉพาะเพศชายอย่างที่เข้าใจกันผิด เรามาทำความรู้ความเข้าใจร่วมกันในบทความนี้

และอีกเรื่องคือ “มาเลเซียกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยให้ได้มาตรฐานโลก” ที่เขียนโดย อ.ดร.สุภาสเมต ยุณยะสิทธิ์ โครงการจัดตั้งสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา ที่สามารถนำมาใช้เป็นกรณีศึกษาถึงแผนพัฒนามหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในช่วงเวลาการนับถอยหลังเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน การแข่งขันเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการศึกษาความสำเร็จจากประเทศเพื่อนบ้านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและปฏิเสธไม่ได้ เป็นอีกบทความที่อาจารย์ได้เขียนต่อเนื่องจากวารสารที่ผ่านมา โดยเป็นเรื่องสืบเนื่องเกี่ยวกับประเทศมาเลเซีย ผู้อ่านสามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงการศึกษาในมาเลเซียมากขึ้น

สุดท้ายนี้ขอประชาสัมพันธ์การจัดงานเสวนาวิชาการของสภาคณาจารย์ ที่ได้ให้ความสำคัญถึงการพัฒนาศูนย์กลางสายวิชาการ โดยสภาคณาจารย์ได้จัดเสวนาวิชาการเรื่อง “งานวิจัยทางการศึกษา โอกาสใหม่ของการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ” ดังนั้นจึงขอเชิญชวนอาจารย์ทุกท่านเข้าร่วมเสวนาวิชาการดังกล่าวในวันพฤหัสบดีที่ 7 สิงหาคม 2557 เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุม 4224 อาคารสิ่งแวดล้อมพัฒนาคน คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

พบกันใหม่ฉบับหน้า

ข่าวสภาคณาจารย์

เป็นหนังสือในมหาวิทยาลัย และเป็นสื่อระหว่างคณาจารย์ในการรับฟังแลกเปลี่ยนทัศนคติ ข้อคิดเห็น ทั้งด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านสวัสดิการ และอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย บทความ ข้อคิด จดหมาย เป็นความเห็นของผู้เขียนเท่านั้น มิใช่ความเห็นของสภาคณาจารย์ เกณฑ์การพิจารณาบทความเป็นไปตาม www.senate.mahidol.ac.th/th/regulation.html

บรรณาธิการประจำฉบับ กองบรรณาธิการ

อ.อรรถพล กาญจนพงษ์พร

ผศ.ดร.ชาญยศ ปลื้มปีติวิริยะเวช อ.ดร.ธิดิตม พัวพันสวัสดิ์ รศ.นพ.วิสูตร พ่องศิริไพบูลย์
ผศ.ดร.สุวิทย์ ลิมาวงษ์ปราณี อ.อรรถพล กาญจนพงษ์พร ศ.พญ.อลิสา ลิ้มสุวรรณ

ประสานงานกลาง

สุจิรา สอนสม พัสญา วงษ์วันทนี

ออกแบบและจัดทำรูปเล่ม เจ้าของ

พรศิริ บุญมาวงศ์

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ชั้น 5
999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์ : 0-2849-6351-2 โทรสาร : 0-2849-6351